

Repertoriumnummer
2015 / 64
Datum van uitspraak
8 januari 2015
Rolnummer
2014/AB/249

Uitgifte

Uitgereikt aan
op
€
JGR

Arbeidshof te Brussel

zevende kamer

Arrest

COVER 01-00000062450-0001-0007-01-01-1

OCMW – maatschappelijke integratie
tegensprekelijk arrest
definitief
kennisgeving per gerechtsbrief (art. 580, 8°, Ger. W.)

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN VAN ZEMST, met zetel te 1980
ZEMST, Hoogstraat 69, appellant, vertegenwoordigd door MATHEI Marina, juriste bij dit
OCMW, houdster van een schriftelijke volmacht,

tegen

§
verschijnt.

*

Na beraad, spreekt het Arbeidshof te Brussel het hiernavolgend arrest uit:

Gelet op de stukken van rechtspleging, Inzonderheid:

- het voor eensluidend verklaard afschrift van het bestreden vonnis, uitgesproken op tegenspraak op 13 februari 2014 door de arbeidsrechtbank te Brussel, 31e kamer (A.R. 13/11206/A),
- het verzoekschrift tot hoger beroep, ontvangen ter griffie van dit hof op 13 maart 2014,
- het schriftelijk advies van het openbaar ministerie, neergelegd ter griffie op 20 november 2014 door mevrouw Nathalie Van den Brande, eerste substituut-arbeidsauditeur, afgevaardigd om haar ambt te vervullen bij het auditoraat-generaal,
- de replieken op dit schriftelijk advies, neergelegd ter griffie op 4 december 2014 voor het OCMW Zemst en de heer §
- de voorgelegde stukken.

*

De partijen hebben hun middelen en conclusies uiteengezet tijdens de openbare terechtzitting van 6 november 2014, waarna de debatten werden gesloten, het openbaar ministerie zijn schriftelijk advies ter griffie heeft neergelegd, de zaak in beraad werd genomen en voor uitspraak gesteld op heden.

*

DE FEITEN EN DE RECHTSPLEGING.

1.

De heer S vroeg een leefloon aan bij het ocmw Zemst vanaf 1 augustus 2011. Vóór die datum had hij 10 jaar voor zijn demente vader gezorgd, met wie hij samenwoonde. Hij werkte in die periode niet en was ook niet uitkeringsgerechtigd. Hij leefde samen met zijn vader van diens pensioen.

2.

Het ocmw Zemst bood aan de heer S op 19 oktober 2011 een tewerkstelling aan in het kader van artikel 60, § 7 van de wet van 8 juli 1976 op de openbare centra voor maatschappelijk welzijn, met het oog op zijn re-integratie in het normale sociale zekerheidssysteem. Het betrof een tewerkstelling als personeelslid in de keuken van een bejaardentehuis. De heer S heeft deze betrekking echter na twee dagen opgegeven omdat hij dit werk emotioneel te belastend vond.

De heer S kreeg van het ocmw vanaf januari 2012 de gelegenheid om een opleiding te volgen als hulpkok, die hij na zes maanden met een gunstig resultaat afrondde. Hij schreef zich daarna in voor een verdere opleiding tot kok, maar maakte deze niet af ingevolge problemen op de werkplaats in oktober 2012. Daarna genoot hij opnieuw van een leefloon.

Op 2 mei 2013 bood het ocmw Zemst hem een nieuwe tewerkstelling aan, in een culinair centrum sociale economie. De heer S was bij de aanvang van de tewerkstelling echter afwezig wegens ziekte, een afwezigheid die verschillende malen verlengd werd waarna het ocmw, op vraag van het centrum voor sociale economie, besloot een einde te stellen aan de tewerkstelling.

Op 27 mei 2013 werd aan de heer S opnieuw een leefloon toegekend maar op voorwaarde dat hij zou solliciteren voor een vacante betrekking van winkelmedewerker in een streekproductenwinkel te Grimbergen. Na een positieve sollicitatie kon de heer S beginnen werken (steeds in het kader van artikel 60, § 7 van de wet van 8 juli 1976), maar bood zich uiteindelijk niet aan omdat hij zich aangevallen voelde door de verantwoordelijke

van de winkel die hem erop gewezen had dat er kledingvoorschriften golden en een persoonlijke hygiëne in acht moest genomen worden.

3.

Bij beslissing van 24 juni 2013 heeft het ocmw Zemst een einde gesteld aan de toekenning van het leefloon wegens een gebrek aan werkbereidheid en dit vanaf 1 juni 2013. De heer S heeft daarop op 16 juli 2013 een nieuwe leefloonaanvraag ingediend, verwijzend naar het feit dat hij vanaf 1 september 2013 kon gaan werken in een brasserie. Deze aanvraag werd afgewezen bij beslissing van 29 juli 2013.

Bij verzoekschrift van 10 september 2013 heeft de heer S deze beide beslissingen betwist voor de arbeidsrechtbank.

Bij vonnis van 13 februari 2014, ter kennis gebracht aan het ocmw Zemst bij gerechtsbrief van 17 februari 2014, heeft de arbeidsrechtbank te Brussel de vordering van de heer S ontvankelijk en gegrond verklaard en het ocmw Zemst veroordeeld tot betaling van een leefloon, in de categorie alleenstaande persoon, van 1 juni 2013 tot en met 31 augustus 2013. De periode werd beperkt tot 31 augustus 2013 omdat de heer S vanaf die datum werkte.

DE ONTVANKELIJKHEID.

Het hoger beroep is regelmatig naar de vorm. Het is ingesteld binnen de maand na de kennisgeving van het bestreden vonnis en is dus eveneens tijdig. Het beroep is ontvankelijk.

BEOORDELING.

1.

Het ocmw Zemst stelt dat het steeds getracht heeft een tewerkstellingsbeleid op maat te organiseren. De heer S kreeg de mogelijkheid een opleiding te volgen en er werden hem drie tewerkstellingen aangeboden die in de lijn lagen van zijn belangstelling en opleiding. Het ocmw Zemst leidt uit de omstandigheid dat de heer S niet slaagde in zijn opleiding tot kok, en daarna om *“diverse onredelijke argumenten en onwettige afwezigheden niet slaagde in een tewerkstelling”* af dat hij het werkonwillig was. Ten aanzien van de tweede beslissing preciseert het ocmw Zemst dat, bij de tweede aanvraag tot het bekomen van leefloon, de heer S geen bewijs kon voorleggen dat hij effectief werk had gevonden.

2.

Overeenkomstig artikel 3, 5°, van de wet van 26 mei 2002 houdende het recht op maatschappelijke integratie dient de aanvrager van het leefloon werkbereid te zijn, tenzij dit om gezondheids- of billijkheidsredenen niet mogelijk is.

Aan de heer S werd een eerste maal een werk aangeboden in oktober 2011, kort nadat hij leefloon had aangevraagd. Het betrof een tewerkstelling in een rusthuis waarbij hij niet alleen in de keuken diende te werken, maar ook moest meehelpen bij de maaltijdbedeling. De heer S heeft daarbij persoonlijke redenen ingeroepen om na enkele dagen deze tewerkstelling stop te zetten. Na 10 jaar geleefd hebben met zijn demente vader, kon hij het moeilijk aan om in zijn "nieuwe leven" onmiddellijk opnieuw geconfronteerd te worden met hulpbehoevende personen. Uit de beroepsbesluiten van het ocmw Zemst blijkt dat zijn afwezigheid toen gerechtvaardigd werd met een ziekteattest. Het ocmw Zemst heeft dit toen ook aanvaard.

3.

Na die eerste tewerkstelling heeft de heer S met steun van het ocmw Zemst, een opleiding als kok gevolgd gedurende een periode van zes maanden. Deze opleiding heeft hij met succes afgerond. Daarna heeft hij een verdere opleiding gevolgd als kok. Aan deze opleiding heeft hij in oktober 2012 vrijwillig een einde gemaakt, volgens de heer S omdat hij Frans diende te spreken, volgens het ocmw Zemst wegens conflicten op de leerwerkplaats. Ongeacht de omstandigheden van de beëindiging van deze opleiding moet vastgesteld worden dat de heer S zeker zijn werkbereidheid getoond heeft door vanaf de maand januari 2012 tot oktober 2012 een opleiding te volgen.

4.

De heer S kon opnieuw aan de slag gaan vanaf 2 mei 2013 in een culinair centrum voor sociale economie. Hij kon echter wegens ziekte deze tewerkstelling niet aanvangen. Deze ziekte werd later verlengd, waarop het betrokken centrum besliste af te zien van de diensten van de heer S. Uit het eigen dossier van het ocmw Zemst blijkt dat de afwezigheid van de heer S op de werkplaats voor de volledige periode gedekt werd door een attest van zijn behandelend geneesheer. Een eerste attest, dat het ocmw bereikte op 3 mei 2013, de dag van de aanvang van de tewerkstelling, voorzag een afwezigheid van 2 mei 2013 tot en met 10 mei 2013. Een tweede attest voorzag in een verlenging van de arbeidsongeschiktheid tot 17 mei 2013, een derde attest in een verlenging tot 24 mei 2013. Al deze attesten werden aan het ocmw Zemst bezorgd, die de arbeidsongeschiktheid ook nooit betwist heeft. De heer S treft dan ook geen schuld aan de beëindiging van zijn tewerkstelling. Het is mogelijk dat de heer S tweemaal zijn afwezigheid wegens ziekte laattijdig meldde (er is het sociaal verslag sprake van onwettige afwezigheden op 13 mei 2013, en op 21 mei en 22 mei 2013), maar dit houdt nog niet in dat de heer S niet werkbereid was. Overigens blijkt uit het sociaal verslag van 24 mei 2013 dat het vast bureau van het ocmw reeds op 13 mei 2013 beslist had om op het einde van de proefperiode op 22 mei 2013 het contract niet verder te zetten. De opmerking in de repliekconclusies, dat de heer S vanaf 24 mei 2013 ongewettigd afwezig was, is dan ook onjuist.

5.

De heer S kreeg dan een aanbod om te gaan werken in een streekproductenwinkel te Grimbergen. Er volgden twee sollicitatiegesprekken, als gevolg waarvan de heer S effectief op 11 juni 2013 aan de slag kon gaan. De heer S heeft dit niet gedaan omdat hij zich vernederd voelde omdat tijdens één van de twee sollicitatiegesprekken opmerkingen gemaakt werden over zijn kleding en hygiëne. Dat er inderdaad gesproken werd over kleding en hygiënevoorschriften wordt bevestigd door de verantwoordelijke van de streekwinkel in een mail van 25 februari 2004. In welke termen zulks gebeurde is voor het hof niet uit te maken. Wel staat vast dat de verantwoordelijke van de streekwinkel bereid was de heer S in dienst te nemen, zodanig dat er op dit punt zeker geen onoverkomelijk probleem was. De heer S heeft dan ook overgevoelig of te emotioneel gereageerd.

6.

Uit het laatste kan echter niet zonder meer afgeleid worden dat de heer S niet werkbereid was. De werkbereidheid in het kader van de wet van 26 mei 2002 moet in zijn geheel beoordeeld worden. Het leefloon kan niet zonder meer stopgezet worden omdat er één objectieve tekortkoming geweest is van de leefloonaanvrager. Ter vergelijking kan vermeld worden dat in de werkloosheidsreglementering een werkweigerings, of de beëindiging van een arbeidsovereenkomst ingevolge een foutieve gedraging van de werkloze, in de regel steeds gesanctioneerd wordt door een beperkte uitsluiting uit het recht voor een bepaalde duur, en niet met een volledige uitsluiting.

De werkbereidheid van de heer S blijkt overigens uit het feit dat hij na het incident van 11 juni 2013 zelf werk gezocht en gevonden heeft vanaf 1 september 2013.

Het hof sluit zich dan ook aan bij het oordeel van de eerste rechter dat er onvoldoende redenen waren om de heer S uit te sluiten uit het recht op leefloon vanaf 1 juni 2013.

OM DEZE REDENEN HET ARBEIDSHOF

Gelet op de Wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken, in het bijzonder op het artikel 24,

Rechtsprekend op tegenspraak,

Gelet op het advies van mevrouw Nathalie Van den Brande, substituut-generaal, waarop repliek van beide partijen.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk, doch ongegrond en bevestigt het bestreden vonnis.

Veroordeelt het ocmw Zemst tot de kosten van het hoger beroep, tot op heden begroot op 0 € in hoofde van de heer Stuyck.

Aldus gewezen en ondertekend door de zevende kamer van het Arbeidshof te Brussel,
samengesteld uit:

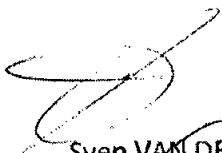
Fernand KENIS,
Simone ALAERTS,
Karel GACOMS,
arbelder,
bijgestaan door :
Sven VAN DER HOEVEN,

raadsheer,
raadsheer in sociale zaken, werkgever,
raadsheer in sociale zaken, werknemer-

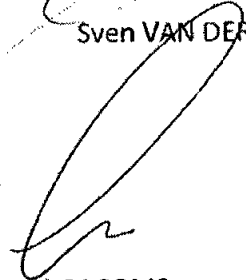
griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

Karel GACOMS

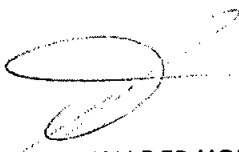
Simone ALAERTS

en uitgesproken op de openbare terechtzitting van donderdag 8 januari 2015 door:

Fernand KENIS, raadsheer,
bijgestaan door
Sven VAN DER HOEVEN, griffier.

Fernand KENIS

Sven VAN DER HOEVEN

